

# TIKKIEBOURET

## Woordje van de voorzitter

Beste TCIJ'ers,

Met veel plezier kijk ik terug op het afgelopen seizoen. Het gaat goed met onze club en dat is vooral te danken aan jullie enthousiasme en betrokkenheid. De opkomst op zowel de woensdag- als de zondagochtenden is nog altijd uitstekend. Dat laat zien dat TCIJ niet alleen een plek is om sportief bezig te zijn, maar ook een vereniging waar gezelligheid en vriendschap een belangrijke rol spelen.

Ook de ledenvergadering is in een goede sfeer verlopen. Een van de belangrijkste besluiten was om rood en wit niet langer volgens een vast stramien tegen elkaar te laten spelen. Die verandering blijkt een schot in de roos. De wedstrijden zijn spannender geworden, er ontstaan nieuwe teamcombinaties en iedereen krijgt de kans om eens met andere clubgenoten samen te spelen. Dat zorgt voor extra dynamiek én plezier op het veld.

Daarnaast is het mooi om te zien dat Kuifje weer van de partij is. Ook Martijn is op de goede weg (A2) terug en we hopen hem binnenkort weer regelmatig in actie te zien. Zulke momenten laten zien dat TCIJ meer is dan een voetbalclub alleen.

De zomer staat inmiddels voor de deur en daarmee ook de vakanties. Ik wens iedereen alvast een fijne, gezonde en ontspannen zomer toe. Geniet van de vrije tijd, maar vergeet niet dat TCIJ ook in de zomer actief blijft. Zoals ieder jaar kunnen we buiten blijven trimmen bij VVIJ. Een mooie gelegenheid om fit te blijven én elkaar ook buiten de zaal te ontmoeten.

Ik wens jullie veel sportplezier en een prachtige zomer toe.

Met sportieve groet,

**Alfons Lieverse**  
Voorzitter TCIJ

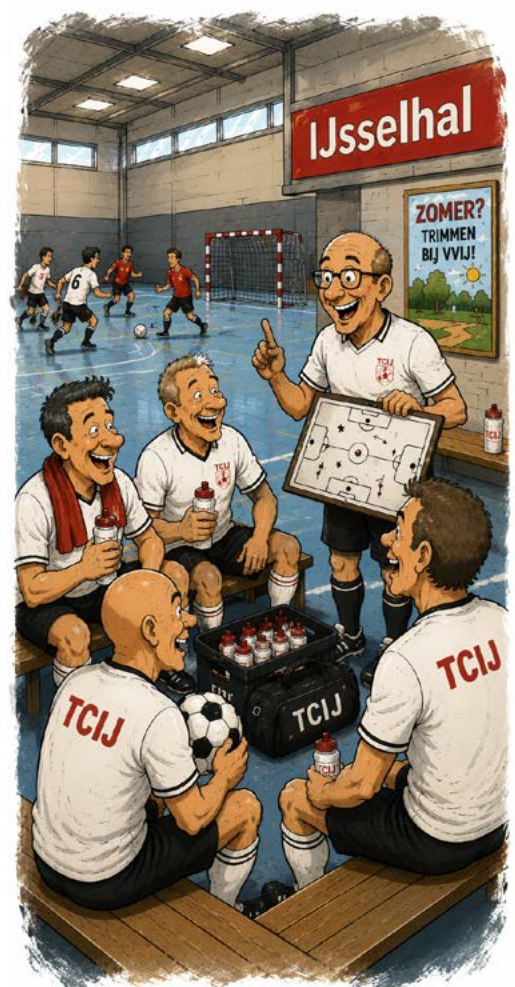
## Agenda

### Zaterdag 27 juni

Wedstrijd van 19.00-20.00 in de IJsselhal

### Zondag 15 juli

Laatste training in de zaal.  
Daarna tot begin september buiten trainen bij VVIJ



# Mannen, ik ben vreemdgegaan

De afgelopen weken hebben jullie het zonder mij moeten doen op de zondagochtend. Niet omdat ik me versliep, andere sportieve bezigheden had, of omdat ik onverwacht een blessure had opgelopen (al moet ik voorzichtig blijven met die achillespees). Nee, de schuldige had een hele andere naam: de A2. Of beter gezegd: de weekendafsluitingen van diezelfde A2.

Voor wie het niet weet: vanuit Helmond (Stiphout) naar de IJsselhal is een rit van ongeveer een uur. Met deze werkzaamheden en de voorgeschreven omleidingen kwam daar al snel een half uur bij. En ik ga niet drie uur in de auto zitten voor een uurtje sport. Dat ging zelfs mij letterlijk en figuurlijk te ver.

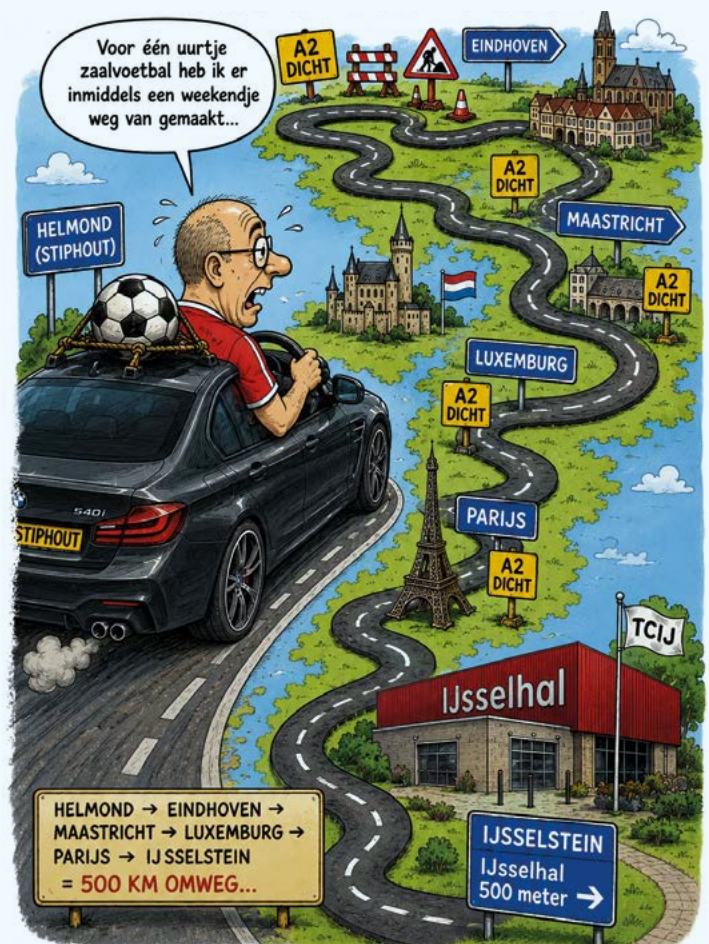
Wat ik wel meekreeg via het nieuws: in IJsselstein zelf was de boel onderwijl flink in beweging. De plannen voor een asielzoekerscentrum bij de velden van IJFC hebben in de stad veel losgemaakt. Er waren protesten, vernielingen, politieoptredens en nieuwsitems op verschillende zenders. Kortom, een hoop rumoer.

Daar moet ik bekennen: als gemeenteraadslid in Helmond (sinds 1 april namens GroenLinks-PvdA) herken ik dat soort momenten meer dan me lief is. In Helmond hebben we onze eigen kwesties waar buurten en wijken flink van trillen. Wat me elke keer opnieuw opvalt is dit: of het nou gaat over verkeer, asielopvang of een nieuwe woonwijk, het beste gesprek begint met iemand die echt luistert. En dat is voor een raadslid, voor een buurman en voor een keeper hetzelfde recept: kijk naar wat er op je afkomt, blijf gefocust, blijf rustig en wees open en benaderbaar.

Ik hoop dat het in IJsselstein ook zo gaat. Dat mensen elkaar opzoeken zonder eerst hun loopgraven te graven. Dat de gemeenteraad rustig zijn werk kan doen. En dat de zondagochtend van TCIJ in de zomer, vlakbij die velden, gewoon de zondagochtend blijft die hij is: een uurtje rennen, flink zweten, mopperen op de scheids en grappen maken als Kees die dieptepass weer niet haalt...

Vanaf 31 mei ben ik weer terug. Met dezelfde passie en sportiviteit als altijd, maar dan zonder A2-frustratie. En als jullie tijdens de warming-up willen weten hoe het er in een raadszaal aan toegaat, dan vertel ik dat graag. Maar liever nog vraag ik aan jullie hoe de afgelopen weken zijn verlopen. Want zoals het hoort bij TCIJ: het belangrijkste nieuws hoor je niet op het nieuws, dat hoor je in de kleedkamer.

Martijn Buurman



## In de spotlights

# Geen tijd om stil te zitten

*En dan wordt je ook nog voorzitter van TCIJ*

Tijd om onze nieuwbakken voorzitter maar eens even voor het voetlicht te halen in deze rubriek. Hij nam vorig jaar de (we kunnen toch wel zeggen) ondankbare taak op zich om het voorzitterschap over te nemen van onze alom gewaardeerde Kees. Kees was een geweldige voorzitter en ik geef het je te doen om hem op te volgen, maar Alfons bracht samen met zijn medebestuurders wel degelijk nieuw elan in onze gezellige vereniging.

In zijn prachtige appartement aan de Schuttersgracht werd ik zeer welkom geheten door Alfons en zijn vrouw Marja.

Deze oer-Benschopse "Berenschietser" werd geboren op 11 april 1960. Hij is de oudste van 5 kinderen die vader Gijs en moeder Riet ter wereld brachten. De in Benschop welbekende basisschool "Sint Victor" onder leiding van schoolhoofd Pastoors werd soepeltjes (toen nog wel.....!) doorlopen, waarna hij naar de RK MAVO in IJsselstein ging. Daar ging het in de schoolbanken zitten hem hoe langer hoe meer tegenstaan. Hij snapt nu nog steeds niet hoe hij, ondanks het vele gespijbel, daar zijn diploma heeft gehaald.

Na de MAVO ging Alfons al aan het werk als leerling-slager bij zijn ouders. Zij hadden in Benschop een kleine winkel annex café. Ook ging hij elke dinsdag nog naar school, waar hij een 6-jarige slagersopleiding volgde en met succes afrondde. Daarna werkte hij als 2e slager bij van Velzen in Lopik. "De beste leerschool ooit", zegt Alfons, "van Velzen was een superbaas en heeft mij heel veel geleerd. Ik werd daar op zeker moment ook bedrijfsleider".

Intussen runden vader Gijs en moeder Riet de IFA supermarkt naast het gebouw van de nieuwe RABO-bank aan de Oranje Nassaustraat in Benschop.

In 1983 sloeg het noodlot toe. Vader Gijs overleed plotseling op 49-jarige leeftijd aan hartfalen. Dat was natuurlijk een harde klap, moeder Riet moest ineens (met hulp van kinderen Alfons, Fred en Gon) verder zonder haar man.



In 1989, zes jaar na de dood van vader Gijs, namen Alfons en Marja de zaak over en zijn zij als zelfstandig ondernemers-echtpaar gestart met "Garantmarkt Lieveuse". Na drie jaar werd het de PLUSmarkt, en nog weer later de PLUS, steeds verder uitgroeïend tot een begrip in Benschop. Op zeker moment had Alfons liefst 55 man personeel in dienst.

Alfons en zijn gezin woonden boven de winkel, waar ook de biljartvereniging zijn onderkomen kreeg. Alfons was daar ook lid van (en werd later niet alleen zelf een verdienstelijk biljarter, maar ook nog eens voorzitter). In de winkel was het een tijd van keihard (24/7) werken ofschoon ze wél een betaalde "Nanny" hadden voor hun kinderen.



*Van leerling-slager tot ondernemer met 55 medewerkers.*



Zijn vrouw Marja leerde hij al heel jong kennen, in 1976 op een feestje van zijn zus Gonnie. Marja was een vriendin van Gonnie en dus ook op dat feestje. En al gauw sloeg de vonk over, zij 15 en hij 16 jaar oud. In 1981 zijn Alfons en Marja getrouwd en gingen zij wonen (vóórdat ze dus boven de winkel gingen wonen) in de Jan van Leperenstraat in Benschoop.

Tijdens een vakantie op Sri Lanka werden Alfons en Marja "gegrepen" door het begrip adoptie bij de aanblik van een aantal kinderen die op het punt stonden om geadopteerd te worden. "Dat willen wij ook wel", dachten ze. Maar dat was makkelijker gezegd dan gedaan. Eerst moesten zij door allerlei procedures heen voordat er (na 7 jaar...!) eindelijk toestemming kwam. Toen zijn ze in 1991 afgereisd naar Colombia en hebben daar zoon Cris (enkele weken oud) geadopteerd. Twee jaar eerder, in 1989, was hun eigen zoon Jeroen al geboren, gevolgd door dochter Lianne in 1993.

In 2005 verhuisde het gezin Lieveerse naar IJsselstein, naar een fraaie locatie aan de Achtersloot. En ondertussen maar werken en nog eens werken aan het blijven ontwikkelen en innoveren van de PLUS-supermarkt in Benschoop. Zo wilde Alfons op zeker moment dat de winkel óók op zondag open ging. De koopzondagen kwamen immers steeds meer voor in de maatschappij. Hij stuitte echter op een muur van bureaucratie, vanuit de

gemeente, vanuit de gereformeerde kerk, enz. Dat frustreerde hem zodanig dat hij er ineens genoeg van had en zijn winkel te koop zette. Het was in 2014, en de 54-jaar oude Alfons kreeg ineens zeeën van vrije tijd. Gelukkig had al dat harde werken hem geen windeieren gelegd en ook doordat hij de winkel goed kon verkopen, konden Marja en Alfons lekker gaan rentenieren. Ineens heel veel vrije tijd, zodat ze o.a. een paar keer per jaar naar Curacao konden, waar ze een vakantiehuis hadden.

Nadat de kinderen uitgevlogen waren, werd het huis aan de Achtersloot veel te groot voor Alfons en Marja. Bovendien hadden ze ook weinig zin om zo'n groot perceel te blijven onderhouden (ook de grote tuin...). Daarom gingen ze op zoek naar iets kleiner. Ze kochten een mooi appartement aan de Dolomieten, waarvan ze nooit hadden gedacht daar nog eens weg te gaan. Maar toch, tijdens een wandeling met zijn honden viel zijn oog op de nieuw te bouwen appartementen aan de Schuttersgracht. Hoewel Marja aanvankelijk behoorlijk protesteerde, zijn ze er tóch naar toe verkast. En gelukkig heeft ook Marja er geen spijt van gekregen, ze zitten er zó naar hun zin dat ze nu met 100% zekerheid zeggen: "Hier gaan we nóóit meer weg"!

Pas op z'n 40e vond Alfons weer wat tijd om te gaan voetballen, in het 5e (gezelligheids-) team van



Benschop. Ook op de maandagavond ging hij trouw elke week trainen. Door de vele vrije tijd die hij na z'n 54e kreeg, breidde het aantal hobby's zich ook gestaag uit. Nooit heeft Alfons het gevoel van: Wat zal ik vandaag nou es gaan doen?

Flinke wandelingen maken met zijn twee honden, biljarten (inclusief het voorzitterschap), bridgen, walking football spelen bij IJFC én bij JSV, enz. Bij IJFC polste Lok Krouwel hem om ook eens te komen ballen bij TCIJ op zondagmorgen. Zo gezegd, zo gedaan. Eerst een paar weken sfeer proeven maar al gauw vond Alfons het zo leuk dat hij lid werd. Een zeer gewaardeerd lid mag ik wel zeggen, o.a. door z'n sportiviteit en positiviteit.

Ook onze secretaris Leo doorzag zijn kwaliteiten en eigenschappen en hij was het die hem vroeg of hij er iets voor voelde om de voorzittershamer van Kees over te nemen...

En zoals het een positief ingesteld mens als Alfons betaamt (bij hem is het glas altijd halfvol), pakte hij die handschoenen op en leidt hij nu tot ieders tevredenheid op zijn eigen manier ons gezellige cluppie.

En wat mij betreft mag ie dat nog jaaarenlang blijven doen.....

Uw speciale verslaggever,  
**Gerard Veldhuizen**

## Het witte shirt

**Voetbal begint eigenlijk met niets.**

Dat klinkt gek, want meestal begint het met een bal. Maar een bal doet niks als niemand weet waar hij heen moet. Daarom begint voetbal met een leeg veld, twee doelen en een shirt.

**Neem nou een wit shirt.**

Veel mensen denken dat een wit shirt geen kleur heeft. Maar dat is juist het mooie ervan. Een wit shirt heeft nog geen verhaal. Dat verhaal moet je zelf maken. Met een pass, een loopactie, een tackle of een doelpunt.

**Een wit shirt is eigenlijk een belofte.**

Want als iedereen hetzelfde witte shirt aantrekt, dan zie je pas het verschil tussen spelers. Niet door de kleur van het shirt, maar door wat ze ermee doen. De een blijft stilstaan en de ander loopt vrij. De een wacht op de bal en de ander vraagt erom. Dan krijgt dat witte shirt vanzelf kleur.

**Dat geldt ook voor een team.**

Een team bestaat niet uit elf spelers. Een team bestaat uit elf spelers die begrijpen waarom ze samen spelen. Dat is iets anders. Want als iedereen zijn eigen wedstrijd speelt, krijg je elf verhalen. Maar geen resultaat.

**Voetbal is kleur geven aan elkaars spel.**

De linksback geeft kleur aan de buitenspeler. De middenvelder geeft kleur aan de spits. En de keeper geeft kleur aan het vertrouwen van de rest. Zo ontstaat iets wat je niet kunt kopen, niet kunt trainen in een week en niet kunt tekenen op een tactiekbord.

**Dat heet een team.**

Als je naar het WK van 2026 kijkt, gaat het daar uiteindelijk ook om. Niet om wie de mooiste schoenen heeft of de hoogste transferwaarde. Op een WK zie je altijd hetzelfde gebeuren. Teams met de grootste namen komen soms niet verder, terwijl een ploeg die elkaar begrijpt ineens heel ver komt.

**Dat komt omdat voetbal geen optelsom is.**

Eén plus één is in voetbal soms drie. Maar elf keer één blijft gewoon elf.

Daarom begint succes niet met de sterren op het shirt. Het begint met het witte vlak eronder. Met spelers die bereid zijn om samen kleur te geven aan iets wat groter is dan zichzelf.

En als dat lukt, dan zie je iets bijzonders.

Dan wordt een wit shirt niet wit gehouden.

**Dan wordt het geschiedenis.**

---

**WOENSDAG 15 APRIL**

# Gezellige en constructieve ledenvergadering in De Deel

Op woensdag 15 april kwamen de leden van TCIJ bijeen in De Deel voor de jaarlijkse ledenvergadering. Zoals inmiddels traditie is geworden, begon de avond in een ontspannen sfeer met koffie en gebak. Dat bleek een prima opwarmer voor een vergadering waarin volop

Voorzitter Alfons Lieverse opende de bijeenkomst en heette de aanwezige leden van harte welkom. Vervolgens werden de notulen van vorig jaar zonder opmerkingen goedgekeurd en werd stilgestaan bij enkele ontwikkelingen binnen de vereniging. Zo namen we afscheid van een aantal ondersteunende leden die vanwege fysieke klachten of een verminderd contact met de club hun lidmaatschap hebben beëindigd. Tegelijkertijd mochten we ook nieuwe gezichten verwelkomen en kijken we uit naar verdere uitbreiding van ons ledenbestand.

## Hans blijft nog een jaartje

Uit de verschillende jaarverslagen bleek opnieuw dat TCIJ er financieel gezond voor staat. Dankzij onder meer de opbrengsten uit de koffiepots, Rabo ClubSupport, de sponsorbijdrage van Wim de Jongh en diverse activiteiten kon het boekjaar met een bescheiden positief resultaat worden afgesloten. De kascommissie sprak haar waardering uit voor het werk van penningmeester Hans Zwezerijnen en verleende hem décharge. Omdat zich geen opvolger had gemeld, stelde Hans zich bovendien bereid nog een jaar als penningmeester aan te blijven. Daar waren bestuur én leden uiteraard blij mee.

## Wijn en proeverij

Ook werd teruggekeken op de activiteiten van het afgelopen jaar. Met name de afsluiting van het zaalvoetbalseizoen met de wijnbeleving werd nog eens genoemd als groot succes. De combinatie van een mooie proeverij en de culinaire bijdragen van Arthur Vulto bleek een schot in de roos. Minder succesvol was het jaarfeest, dat ondanks alle inspanningen slechts matig werd bezocht. Daarom is besloten dit jaar geen apart jaarfeest te organiseren en het beschikbare budget te reserveren voor een groots jubileumfeest in 2027, wanneer TCIJ haar 60-jarig bestaan viert.



## Voetbalinzichten

Zoals gebruikelijk kwam ook het voetbalgedeelte uitgebreid aan bod. Namens de technische staf maakte Kees de Bruin bekend dat de Sportiviteitsbeker dit jaar wordt toegekend aan Leo Houtman. Volgens de technische staf is Leo al jaren een voorbeeld van sportiviteit en positieve instelling. Een terechte waardering voor een speler die nooit klaagt en altijd vooropgaat in sportief gedrag.

Daarnaast ontstond een levendige discussie over de teamindelingen op zondagmorgen. De technische staf gaf aan dat de nieuwe aanpak soms op commentaar stuit, terwijl het doel juist is om tot gelijkwaardige en aantrekkelijke wedstrijden te komen. Verschillende ideeën passeerden de revue, waaronder het voorstel om iedereen voortaan in een wit shirt te laten spelen, waarna de technische staf iedere speelmorgen twee evenwichtige teams kan samenstellen. De gesprekken verliepen betrokken maar constructief en lieten vooral zien hoeveel iedereen de zondagmorgenwedstrijden aan het hart gaan.

## Activiteiten 2027

Ook werd vooruitgekeken naar de activiteiten voor komend seizoen. Het bestuur wil zich richten op een afsluiting van het binnenseizoen en een gezellige mannenavond of pubquiz. Daarnaast wordt onderzocht hoe de zaterdagavondwedstrijden nieuw leven kunnen worden ingeblazen. Besloten werd om na de zomer twee proefavonden te organiseren en daarna te bekijken of er voldoende belangstelling bestaat om hiermee door te gaan.

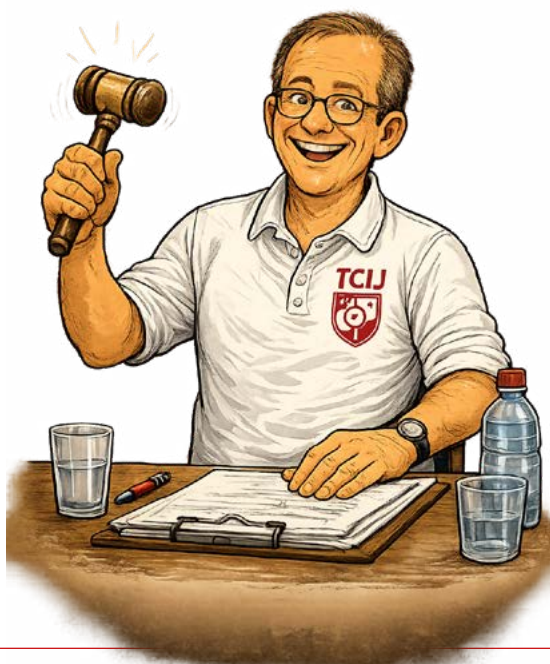
## Pitch

Een bijzonder moment vormde de presentatie van Gerard Kruithof. Hij deelde zijn ideeën over een mogelijke nieuwe bestuursstructuur en een bredere verdeling van taken binnen de vereniging. Zijn bijdrage leidde tot een open discussie en gaf de aanwezigen stof tot nadenken over de toekomst van TCIJ en de betrokkenheid van de leden.

## Ad gaat op vakantie (voorgoed)

Tijdens de rondvraag was er nog tijd voor persoonlijk nieuws. Zo vertelde Ad van den Brink dat hij inmiddels met pensioen is gegaan, een chalet heeft gekocht aan de Voormolen en de leden alvast uitnodigt voor een gezellige barbecue. Daarmee lijkt de eerste mannenactiviteit van het nieuwe seizoen misschien al gevonden.

Na afloop werd de formele vergadering afgesloten en was er alle gelegenheid om onder het genot van een drankje nog even na te praten. Zoals zo vaak bij TCIJ bleek dat minstens zo belangrijk als de vergadering zelf. Want uiteindelijk draait onze vereniging niet alleen om voetbal, maar vooral ook om de gezelligheid,



## Sportiviteitsprijs 2025 - 2026

Tijdens de ledenvergadering maakte Kees de Bruin namens de technische staf bekend dat de Sportiviteitsprijs 2025-2026 is toegekend aan **Leo Houtman**.

Volgens de technische staf is Leo al jarenlang een voorbeeld van sportiviteit binnen TCIJ. Hij staat bekend om zijn positieve instelling, zijn respect voor medespelers en tegenstanders en het feit dat hij nooit commentaar heeft op beslissingen in het veld.

Leo was helaas niet aanwezig tijdens de vergadering en kon de prijs daarom niet persoonlijk in ontvangst nemen. Kees kondigde aan dat de bijbehorende beker en het certificaat op een later moment alsnog aan Leo zullen worden uitgereikt.

Van harte gefeliciteerd, Leo, met deze meer dan verdiende waardering!

